

(תמה) כתב הרא"ש³⁶ ז"ל למו מנהג כל³⁷ ישראל שלא³⁸ לצאת^{מח} בשבת בלתי מנעלים ובלתי טלית או סרבל או גלימא והטעם כדי שיזכור שהוא יום קדוש לאלהינו ולא יבא לידי חלול שבת ועל זה חטא מקושש על שלא נהג כמנהג זה ויצא בלא טליתו ולא היה לו אות על כן נסמכה פרשת מקושש לפרשת ציצית כדכתיב למען תזכרו. וי"א מט טעם אחר שבשעה שנתחייב המקושש מיתה אמר משה לפני הקב"ה³⁹ רבש"ע כתוב בתפילין למען תהיה תורת ה' בפיך וצוית שלא לנושאם בשבת אלמלא היה נושאם זה⁴⁰ לא היה מחלל שבת והיה נזכר מן המצות אמר לו הקב"ה אני קובע מצות ציצית שיהא נוהג בשבת.

(תמו) כתב הר"ס^י נ"ע אדם שחלל שבת בשוגג בהוצאת חפץ לרה"ר או בנגיעת אש וכיוצא בדברים אלו יש לו ליתן חמשה דינרים הלייש לצדקה ובזה יתכפר לו כי בזמן שהבית קיים היה מקריב חטאת וחטאת בת דנקא^{יא} והוא עולה לשלשה⁴¹ הלייש⁴² ואמנם עיקר מצותו בסלע כדאיתא בכריתות^{יב} והוא עולה לה' דינרים הליש⁴² ואותן יתן לצדקה. גם טוב להתענות שני וחמישי^{יג} ונהגו העולם להתענות אחר השבת.

נשלמו הלכות שבת ת"ל.

א"ת 1234567

41. לשלשה | ע"פ כת"י ב,ה (וכ"ה במהר"ם). א,ג,ד, לשלשי' ושלשה.
42. אמנם...הליש | תוקן ע"פ המהר"ם (ובכתה"י הוא טעות הדומות).

36. הרא"ש | ג,ד הר' אשר.
37. כל | ה ליתא.
38. שלא | ג,ד ליתא. (ועי' ביאורים).
39. לפני הקב"ה | ב לקב"ה.
40. זה | ה ליתא.

אין זה טעם אחר, אלא אותו טעם, שנשמך פרשת ציצית למקושש לומר שעבר עבירה משום שלא היתה לו ציצית בבגדו.
ג. תשובות מהר"ם החדשות (דפוס לבוב) סי' תלא.
נא. במהר"ם איתא "וחטאת אם קנה בת דנקא יצא ידי חובתו" ע"פ גמ' זבחים (מח ע"א).
נב. (י ע"ב) ועי' ש תוד"ה "מכלל".
נג. בתשובות מהר"ם: "ב' וח' וב' ועי' בד"מ סי' שלד וברמ"א בסע' כו וכן בבב"י יו"ד סוף סי' קפה, ד"מ ורמ"א.

האסור כרבא, ואין ענין השמעת קול כאן כבסי' תלח ע"ש וחע' יג.
מז. ספר המנהגות לרא"ש מלוניל (עמ' 53).
מח. עי' נוסח' שבכת"י ג,ד איתא "מנהג כל ישראל לצאת בשבת וכו'" וכן הוא גם בספר המנהגות "יצא אדם בלא מנעלים..." ואין לו חבנה, וע"פ שאר כתה"י ניחא וכן הוא בכלבו.
מט. מקורו בדעת זקנים מבעלי התוספות, במדבר טו, לב בניסוח כמעט זהה, וגם בחזקוני במדבר טז, מפורש באופן דומה. וצ"ב קצת בדברי רבנו, שלכאורה